

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že napadený rozsudek porušuje čl. 8 odst. 1 písm. b) NOZEU tím, že Tribunál nesprávně uplatnil zásady nebezpečí záměny. Tento důvod je rozdělen na tři části. První dvě části druhého důvodu kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného výkladu pravidla ustáleného v judikatuře Tribunálu a Soudního dvora, podle něhož pojmové rozdíly mezi dvěma ochrannými známkami mohou do jisté míry neutralizovat vzhledovou a fonetickou podobnost mezi nimi. Třetí část druhého důvodu kasačního opravného prostředku zpochybňuje napadený rozsudek, jelikož v rámci globálního posouzení nebezpečí záměny nezohledňuje skutečné užívání ochranných známek na trhu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424 ze dne 16. prosince 2015, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství a nařízení Komise (ES) č. 2868/95, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 2869/95 o poplatcích placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (Úř. věst. 2015, L 341, s. 21).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshofs (Německo) dne 11. srpna 2016 – Roland Becker v. Hainan Airlines Co. Ltd

(Věc C-447/16)

(2016/C 428/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Roland Becker

Žalovaná: Hainan Airlines Co. Ltd

Předběžná otázka

Má se při přepravě osob v rámci dvou letů bez významného zdržení se na přestupním letišti považovat místo odletu v rámci první části trasy za místo smluvního plnění ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. b) druhé odrážky nařízení (ES) č. 44/2001 ⁽¹⁾, pokud žalobní nárok na náhradu škody podle článku 7 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽²⁾ vychází z porušení, k němuž došlo na druhém úseku trasy a žaloba směřuje proti smluvnímu partnerovi ze smlouvy o přepravě, který je sice v případě druhého letu provozujícím leteckým dopravcem, avšak toto postavení nemá v případě letu prvního?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295, Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 11. srpna 2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan v. Air Nostrum L.A. M. S.A.

(Věc C-448/16)

(2016/C 428/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof